

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 18 вересня 1982 року № 112 (3152).

Ціна
2 коп.

Молоді — класове загартування

Виховувати у юнаків і дівчат гостре класове чуття, свідомість, політичну цілісність — важливий напрям у діяльності комсомольських організацій. Досвід країнних комітетів ВЛКСМ, шляхи вдосконалення ідейно-виховної роботи з молоддю були головними темами науково-практичної конференції, яка завершилася 15 вересня в Москві. Її провели ЦК ВЛКСМ і філософське товариство СРСР.

Могутнє джерело ідейного загартування, формування класового світогляду у юнаків і дівчат, підкреслювали промовці, — історія варті. Батьківщини, життя визначних людей. Необхідно поглибити історико-патріотичне виховання молоді. Але, пізнаючи минуле, творячи сучасне, молода людина не може не думати про майбутнє. Комсомольські організації повинні формувати у юнаків і дівчат історичний оптимізм, відданість комуністичним ідеалам.

На конференції вироблено рекомендації по підвищенню ролі комсомольських організацій у формуванні у юнаків і дівчат комуністичного світогляду, класового загартування.

(Кор. ТАРС).

З року в рік у радгоспі «Олексійівський» Бобринецького району добувають про падишій запас кормів, про їхню високу якість. Не став виключенням і рік минувший. Господарство має достаток сінажу та сіна. У сінозніжці закладено 2617 тонн зеленої маси.

Щоб збільшити поживність сіносу, працівники господарства додають до нього перероблену м'якоть огірків та гарбузів, яку одержують після відокремлення насіння. Пого радгосп «Олексійівський» заготовляє для всіх господарств району. Нині перероблено 80 тонн огірків та гарбузів.

Чималий вклад у кормозаготівлю зробили комсомольці — шофери Михайло Зайцев та Микола Хлебников, механізатор Микола Карпенко.

На знімках: йде переробка огірків: шофер Михайло ЗАЙЦЕВ.

Фото В. ГРИБА.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРІ

ЗРОСТАЄМО У КМК

Уже кілька років я працюю в комсомольсько-молодіжному колективі доярки. Дружні, енергійні дівчата у нас підб'юлися. Більшість, незважаючи на молодість, має чималий досвід роботи в тваринництві. До «ветеранів» відношу й себе.

Ще школяркою часто навідувалась на ферму, де працювала дояркою моя старша сестра. Пізніше, коли настав час вибирати професію, сумніви у мене не було: прийняла групу корів. На перших порах, звичайно, бракувало досвіду, практичних навичок. Допомогали мені оволодіти всіма секретами майстерності досвідчені доярки.

У минулому році на звітно-виборних зборах нашої комсомольської групи дівчата обрали мене групкомсоргом. Це велика відповідальність — бути ватажком комсомоль-

ців. Перш за все тому, що групкомсорг, на мою думку, повинен бути в колективі справжнім лідером. Його приклад — у роботі, особистому житті — згуртовує колектив, мобілізує спільно на ще продуктивнішу працю.

Злагоджено працює КМК. Всі дівчата успішно справилися із соціалістичними зобов'язаннями, взятими на честь XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМ України. Близькі вони й до того, щоб надіти від кожної корови по 3000 кілограмів молока. Це буде нашим трудовим дарунком 60-річчю утворення СРСР. В особистому змаганні першість утримує я. Однак не багато відстають і Валентина Тимошенко та Тетяна Коцуренко. Ці дівчата, до речі, лише минулого року стали працювати доярками. Вважаю, що їх професійне зростання — заслуга кожного із членів ком-

сомольсько-молодіжного. Адже допомаємо дівчатам повсякчас.

Є в нас і проблеми. Всіх турбує, наприклад, нестача робочих рук у тваринництві. Щорічно ми проводимо на заслужений відпочинок кількох доярок-ветеранів, а замість їх знаходимо далеко не завжди. Неохоче йде молодь на ферми. Разом з тим виникає й таке питання: чому, скажімо, професію будівельника, механізатора можна набути в училищі, а майстрів машинного доїння навчальні заклади не готують? Адже й наша професія потребує багато знань і вмінь.

Є в нас у області багато комсомольсько-молодіжних колективів, які щороку здобивають високі результати. Чому б на їх базі не зрештитувати традиційними зустрічами по обміну досвідом, щоб від-

стаючи повнілися в передовиків? Адже не даремно існує прислів'я: «Краще раз побачити, ніж сто разів почути».

Все менше часу залишається до настання зимового періоду утримання худоби. Колектив нашої ферми вже закінчує ремонт приміщень, кормодобувники господарства на останніх гектарах збирають кукурудзу на силос. Отже, зима вже готується до роботи. Ми ж, молоді доярки, в свою чергу, постарасмося працювати якнайспівчутливіше. Щоб збільшити продуктивність корів, з честю виконати державні плани і соціалістичні зобов'язання ювілейного року. Це й буде нашим конкретним внеском у реалізацію Продовольчої програми.

В. СИМОНЕНКО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу доярок колгоспу «Маяк».
Знам'янський район.

Комсомольський ТЕЛЕТАЙТ

НОВОМИР- ГОРОДСЬКИЙ РАЙОН

Комсомольсько-молодік-на ланка з колгоспу «Комуніст» на сівбі озимих праць пилі з найвищою продуктивністю праці. Три сівалки в агрегаті з трактором кожного дня висівують зерно майже на 50-гектарній площі.

Керівник ланки — секретар комсомольської організації, заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Меланія Федорова. Четвертий рік молодий комуніст очолює комсомольське господарство. Свій авторитет, вважає вона, комсомольський ватажок повинен заслужити сумлінною працею безпосередньо на робочому місці. Саме з її ініціативи після жнив було створено тимчасову комсомольську ланку, яка зобов'язалася у найкоротші строки засіяти понад 600 гектарів озимого кліну. П'ятеро хліборобів, членів ланки, за десять днів роботи впрорани майже 500 гектарів лану. Нині механізатори закінчують сівбу.

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН

Нинішнього року в колгоспі імені Мічуріна заготовили кормів великого значення. Нині в господарстві закладають сіно у трапезі. Активну участь у заготовці кормів бере молодь.

Спеціальний загін, до складу якого входять кілька комбайнерів, працює на сінозніжці. Техніка виконує свою роботу ефективно, з

повним навантаженням. Про це свідчать переконаючі цифри: понад 3 тисячі тонн подрібненої кукурудзяної маси відправив від свого агрегата механізатор М. Олійник. Він попереду у змаганні кормодобувників. Продуктивно трудяться і комбайнери М. Саєнко, М. Бобик, О. Похитайло.

Безперервно діє в господарстві «зелений конвеєр». Колгоспні шофери О. Базверхній, О. Корешок, М. Майковець, водії автобаз-райсільгосптехніки М. Наривончик, А. Буровенко та інші відвозять сіно без затримок, що дозволяє комбайнерам значно перевищувати денні норми.

Завдання кормодобувників колгоспу імені Мічуріна поставили перед собою високе — заготовити 9,8 тисячі тонн сіносу. У господарстві вже закінчується сінозування.

ВІЛЬШАНСЬКИЙ РАЙОН

Станкувате — одне з так званих віддалених сіл у районі. Але багато молоді залишається тут після закінчення школи, бо для хлопців і дівчат створюють хороші умови праці, стежать за їхніми першими кроками у самостійному житті, радять, допомагають.

Недавно після закінчення сільських професійно-технічних училищ до рідного колгоспу імені Димитрова повернулись Петро Бояв, Олександр Радюв, Віктор Димов, Сергій Карпук. Нині перший ієнт на професійну зрілість тримають молоді механізатори на колісній буряків. Аби він пройшов успішно, наставниками до навчання прикріпили досвідчених буряководів Наполея Івановича Милова та Івана Дем'яновича Петрова.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

На зборах — про головне

Одними з перших у Гафурійському районі провели звітно-виборні збори комсомольці імендешевської молочнотоварної ферми колгоспу «Зилин». Комсорг Рішат Шамсутдінов у звітній доповіді відзначив роботу молодих тваринників, їх внесок у реалізацію Продовольчої програми.

Серед головних проблем, які хвилюють комсомольців ферми — її механізація. Цьому питанню були присвячені виступи завідувача фермою А. Убатулліна і доярки Р. Медітової.

А. КАЛАЧИГІН.

Готують поля до врожаю

Ударними темпами ведуть осінньо-польові роботи молоді хлібороби Бакалинського району. Механізатори колгоспу «Кизил Чишма» щодня виорюють на зяб по 150 гектарів поля, що становить майже дві денні норми. По півтори норми виконує і тракторист комсомолець Ільгіз Фаррахов. А Мірсалим Фархетдінов добувся не тільки високим показникам на оранці, а й зекономив найбільше серед молодих трактористів паливно-мастильних матеріалів.

В. АЕРАМОВ.

«Не дамо

зруйнувати світ»

від імені 178-тисячного загону уфимської комсомолії заявили учасники міського мітингу, присвя-

Нова збірка поета

У Башкирському книжковому видавництві вийшла нова книга башкирського поета Г. Зайцева, яку він назвав «Світлий серпень».

Поет Геннадій Зайцев — людина від землі, закохана в хліборобську працю, в красу рідного краю. Тому в його поезії рідко можна зустріти образ героя — жителя міста. Але й міські сюжети викладені достовірно, переконаливо. Поема «На світанку» присвячена Августу Петровичу Бромю, першому комісару Свято-Троїцької волості Уфимського повіту. Книга віршів «Світлий серпень» зіграла теплим почуттям гордості автора за свою Батьківщину, за багатство рідного краю, за людину — господаря своєї землі.

І. ПИСЬКА,
Добірку за матеріалами газети «Ленинец» підготувала
Н. ЗЕЛІНСКА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Є ПРОПОЗИЦІЯ!

Відповідальний нині період у житті первинних — згідно з постановою ЦК ВЛКСМ у групах, бригадах, цехових, відділових та інших організаціях тривають звіти і вибори. Від того, як пройнуть вони, як проаналізують співзасоби свою роботу за звітний період, які зроблять висновки і як вирішать працювати далі, залежить успіх майбутньої діяльності організацій.

...Було десять хвилин на восьму. Всі з нетерпінням поглядали на Ніну Гон, секретаря комсомольської організації колгоспу.

— Давайте починати, — врешті не витримав Сергій Титаренко. — Навряд чи вже прийде Гайдук...

Ніна востаннє вглянула у вікно просторого актового залу колгоспу, і, все ще нагайуючись, падала слово Андрію Брехунцову — заступникові секретаря комсомольської організації автогаража.

Так дещо незвично почалися звітно-виборні збори в автогаражі колгоспу «Ленінським шляхом». Незвично, бо не з'явився на них групкомсорг.

З того, як упевнено почав свій виступ Андрій Брехунцов, можна було зробити висновок, що бригаді є про що звітувати.

І тут несподіваний поворот, який свідчить про те, що комсомольці не збираються лише констатувати досягнення, а й акцентують увагу на ще не вирішених проблемах:

— Чи завжди можна порівняти результати колективу тракторної бригади і автогаража, адже специфіка роботи кожного має істотні відмінності? — почувся репліка із залу.

Пренебрежливий на зборах секретар парткому колгоспу Василь Арсентієвич Гайдук взяв у руки одвіць, почав занотовувати.

— Трудова дисципліна комсомольцями частенько порушується. Взяти хоча б сьогоднішній факт — групкомсорг і не з'явився на збори!

Багатьох важливих аспектів виробничої діяльності торкнулися того ранку доповіді і виступаючі. Говорили про діяльність молодих рационалізаторів і «прожектористів», ідеологічних активістів. Не обми-

— Ще напевно, коли обговорювали ми на комсомольських зборах матеріали травневого (1982 р.) пленуму ЦК КПРС, — сказав на закінчення Андрій Брехунцов, — хлопці запропонували створити комсомольсько-молодіжний колектив водіїв. Думаємо, що це дозволить нам і працювати краще, і відпочивати змістовніше. Та й труднощі гуртом долати легше...

Ідею підтримали комсомольці, котрі виступили в обговоренні звітної доповіді, а також секретар парткому та секретар комсомольської організації колгоспу.

Групкомсоргом КМК обраний Андрій Брехунцов.

М. ЧЕРНЕНКО.

Олександрійський район.

ДРІБНИЦЬ НЕ ПОВИННО БУТИ

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

Минулий навчальний рік у системі політнавчання й економічної освіти комсомольців був не зовсім вдалим для новгородківців. Плинність пропагандистських кадрів, низький рівень їх теоретичної і методичної підготовки позначалися на якості й результативності політзань. Раз у раз зривалися заняття в колгоспах імені Ілліча, імені Дмитрова, «Україна».

Підвівши не зовсім втішні підсумки навчального року, в Новгородківському райкомі комсомолу всерйоз задумалися над тим, як поліпшити

му здійснення контролю за якістю політзань, проведено інструктивний семінар секретарів комсомольських організацій з питань організації політнавчання.

Мова заходить про зміцнення матеріально-технічної бази політнавчання, створення кабінетів і куточків політосвіти. Обком комсомолу не раз вказував новгородківцям на їхні можливості для створення кабінетів. Однак і сьогодні райком комсомолу невідомо де, в яких організаціях поновлена неочність, скільки і яких нових технічних засобів придбано.

— Єдиний кабінет політосвіти створено в місцевому колгоспі імені Леніна, — говорить Сергій Богомолов. — У райлікарні й колгоспі імені Ульянова ще й не приступили до їх оформлення.

Комсомольська організація колгоспу імені Леніна — одна з кращих у районі, комсомольська політшкола — теж. Пропагандиста Надію Павлівну Буряк застати не вдалося. Вона працює агротехніком і тепер з ранку до вечора на бурякових полях.

— Готові до нового навчального року? — запитуємо у секретаря комітету комсомолу Надію Проводіан.

— Хто з комсомольців у якій школі чи семінарі навчатиметься — визначили, — розповідає вона. — Майже всі члени ВЛКСМ і неспівкова молодь будуть охоплені різними формами навчання.

— А який курс вивчатимете?

— Ще не знаємо. Райком комсомолу ніяк не визначить, тому й пропагандист досі творчого плану не має.

— А за індивідуальними

планами навчатиметься молодь? — цікавимося у секретаря.

— Ні. Такої форми ми ще не застосовували і, відверто кажучи, не знаємо, як її впроваджувати.

Потім у розмові виявиться, що навіть у цій зразковій політшколі проблема відвідування не знята з порядку денного. Бо слухачі її — водії і тарахники, механізатори і виконавці дитсадків — працюють у різний час. Шофери, наприклад, мусять відвозити в понеділок молоко саме в той час, коли починається політзань. І навчання їх за індивідуальними планами могло б відразу вирішити проблему.

Чимало ще роботи й у колгоспному кабінеті політосвіти. Досі не поновлені стенди й методичні полицки. Слухачам і нинішнього року доведеться конспектувати, тримаючи зошит на колінах, — столів у кабінеті немає.

Доведено, що недоліки в підготовці не минають безслідно, вони, якщо вчасно їх не виправити, обов'язково позначатимуться на якості, результативності політнавчання молоді. Новгородківському райкому комсомолу треба ще немало зробити, щоб перші заняття в комсомольських політшколах стали хорошим засвідом у справі змістовного політичного навчання й економічної освіти молоді.

Н. ЧЕРНЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

P.S. Редакція газети «Молодий комунар» триматиме на контролі питання організації політнавчання в Новгородківському районі.

КРОПИВНИЧАНИ—
НА СТОЛИЧНІЙ СЦЕНІ

15 вересня почалися гастролі Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені М. Кропивницького в Москві. На столичній сцені кропивничани звітують про свої досягнення у рік 100-літнього ювілею українського професійного театру.

Відкрилися гастролі у приміщенні філіалу МХАТу виставою «Талан» М. Ста-

рицького. На відкритті були присутні працівники ЦК КПРС, Міністерства культури СРСР, відомі критики і драматурги. Вистава пройшла з великим успіхом, про що писала газета «Московська правда».

Учора для педагогів і студентів Москви кропивничани показали свою виставу «Поєма про Вчителя» за драмою І. Драча.

Нещодавно на Світловодському заводі чистих металів імені 50-річчя СРСР проходив конкурс професійної майстерності молодих тонарів, присвячений 60-річчю утворення СРСР. Переможцем став секретар комсомольської організації цеху № 11 тонар Вячеслав ХМЕЛЬНИКОВ. Фото Ю. ПІВНЯ.

Уроки змужніння

Брати Олег та Микола Світенки навчалися у середній школі № 5 міста Світловодська. Добре вчилися, брали активну участь у суспільно корисній роботі, відзначалися свідомою дисципліною.

Захоплювалися вони класичною боротьбою. Та найбільше їм подобався стрілецький спорт. Прищепив юнакам любов до цього керівник початкової військової підготовки майор запасу П. М. Махно, який прийшов фронтовими дорогами від Сталінграда до Берліна.

Петро Миколайович велику увагу приділяв військово-патріотичному вихованню школярів. У десятиріччя знайшли постійну прощину зустрічі з ветеранами війни, колишніми випускниками школи, котрі навчаються у військових училищах. Юні дитсафівці також здійснюють походи

по місцях бойової слави 32-го гвардійського стрілецького корпусу, воїни якого визволяли наш район від німецько-фашистських загарбників восени 1943 року.

Часто у школярів бувають Герої Радянського Союзу М. І. Євсєєв і А. К. Цимбал, колишній комісар авіаційного винищувального полку А. А. Бородай, який громив фашистів у Радянському Заповід'ї, учасник Сталінградської та Курсько-Орловської битв П. С. Небользін та інші ветерани.

З далекого Уралу вже трічі приїздив у школу, де створено музей бойової слави 32-го гвардійського стрілецького корпусу, колишній комсорг стрілецького батальйону М. Г. Абдулін.

Ця виховна робота сприяє формуванню активної життєвої позиції

майбутніх воїнів. І, змінивши цивільний одяг на військову форму, вихованці колишнього фронтовика, як правило, стають відмінниками бойової і політичної підготовки. Як і брати-близнюки Світенки.

Закінчивши десятирічку, вони навчалися у Світловодському технічному училищі № 5, несподівано брали участь у змаганнях на першість обласної ради ДСТ «Трудові резерви». Хлопці займалися призові місця.

Отримавши спеціальність слюсарів по ремонту промислового обладнання, брати працювали на заводі. Тут їх проводжали до Радянської Армії.

Закінчивши з відзнакою навчальний підрозділ ефрейторів Світенки потрапили у військову частину зв'язку, де зарекоменду-

вали себе справжніми майстрами своєї справи. Радисти першого класу, відмінники бойової і політичної підготовки, воїни-спортсмени Олег і Микола беруть активну участь у роботі гуртків художньої самодіяльності, займаються класичною боротьбою, захищаючи честь військового підрозділу на окружних змаганнях. На рахунок Світенків багато грамот, подяк командувачів. А педагог вони отримали цільову відпустку.

Стрункі, змужнілі, підтягнуті переступили брати поріг рідного дому.

Побували і в рідній школі, технічному училищі, де зустрілися з викладачами і учнями, розповіли їм про свою службу.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,

завідуючий позаштатним відділом організації роботи та військово-патріотичного виховання Світловодського міського комітету ДТСААФ.

ДО 40-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ
ПІДПІЛЬНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ «СПАРТАК»Тих
днів
не
змовкне
слава

ховський і Г. А. Безверхній. Про подвиги героїв Красногірки комсомольські активісти розповідають молоді під час урочистих проведень юнаків до лаа Радянської Армії, в дні прийомів у піонери і комсомол.

Багато комсомольсько-молодіжних бригад району занесли в списки своїх колективів нескорених красногірців, котрі загибли в боротьбі з фашистами. Наприклад, комсомольці Побузького нікелевого заводу, працюючи за героїв-спартаківців, щомісяця відраховують гроші у фонд Миру. Члени бригади павильників, яку очолює Микола Лозинський, на честь 40-річчя «Спартак» вирішили провести ударну виплашку фронтовиків.

Попереду ще цілий ряд патріотичних акцій, що пройдуть на підприємствах у колгоспах і навчальних закладах району. Відбудуться вечори слави і уроки мужності для допризовників, футбольний турнір на приз пам'яті «Спартак». Комсомольці Красногірки вирішили поїхати в Світловодськ на зустріч з вихованнями дитячої морської флотилії, котрі свій навчальний корабель назвали «Герої «Спартак»».

Г. КУЯК, директор музею підпільної комсомольської організації «Спартак».

с. Красногірка Голованівського району.

Майже щодня ми зустрічаємо гостей. В Красногірку прибувають робітники і студенти, учасники Всесоюзної експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», туристи, котрі хочуть ознайомитися з історією діяльності підпільної комсомольської організації «Спартак». Влітку до нас приїздили юнаки та дівчата з Караганди, Мурманська, Грозного, Сочі, з Болгарії, Польщі, В'єтнаму, Чехословаччини.

Готуючись до 40-річчя створення «Спартак», активісти нашого музею записали на плівку спогади спартаківців, котрі залишилися у живих. Нині в усіх школах району відбуваються уроки мужності, на яких виступають старожили Красногірки, що знали юних патріотів, комсомольських лектори.

Цікаво проходять спортивні змагання на приз пам'яті «Спартак». Нагороди переможцям вручають спартаківці В. Р. Ти-

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛІСУ

НАГОРОДИ — КРАЩИМ

Хорошими успіхами у праці зустрічають своє професійне свято працівники лісгоспів області. 13 лісників і робітників лісопереробних цехів нагороджені Почесними грамотами Держлісгоспу СРСР, Міністерства лісового господарства УРСР, знаками «Відмінник соціалістичного змагання лісового господарства».

Більше 100 працівникам вручено Почесні грамоти обласного управління лісового господарства і лісозаготівель, їх імена занесено на Дошку пошани. Серед них — молодий комуніст Валентина Токарчук, комсомолки Валентина Сидненко, Валентина Здебська, Надія Шворак.

Л. ПЯТКОВ.

СКАРБ
МІЙ, ТВІЙ —
ВСЕНАРОДНИЙ

Ліс... Зелене диво, чарівна казка, неоціненний скарб. Ми приходимо до нього, як до найкращого друга, несемо йому свою втому, турботи, буденну круговорот. А він дарує нам радість, натхнення, силу і здоров'я.

Поети і письменники, художники і музиканти схилилися і будуть схилитися перед його красою і величчю. Пушкін, Шевченко, Некрасов, Нікітін, Тургенев, Аксаков, Паустовський, Пришвін, Леонов, Зуев, Біанкі, Шишкін, Левітан, Саврасов, Чайковський... Скільки неперевершених творів присвятили вони лісові, як глибоко й гоним відчували його красу!

Ми, степовики, по-особливому цуємо прохолодою лісових хаш, з винятковою обережністю ставимося до їх скарбів.

Відіди будь-якого дня до лісу — скільки там людей. Збирають гриби, ягоди, лікарські рослини, просто відпочивають. І приємно, що зросла культура кіровоградців — усе рідше побачиш без потреби розведені вогнища, зруйновані мурашники, сміття після туристів. Я не раз бачив, як незнайомі люди зупиняли молодих бешкетників чи дитлахів, котрі ламали деревця чи руйнували гнізда, робили зауваження дівчатам, котрі замість букетиків несли цілі оберемки лісових квітів.

Ліс — надійний наш друг, скарбниця природних багатств. Недарма ж великий байкар І. Крильов назвав його: «І стіл, і дім». О будь-якій порі він щедро пригощає нас —

горіхами чи грибами, ягодами чи пожаним корінням. Не злічити, скільки лікарських рослин збирають лише в лісах Кіровоградщини, яку користь має медицина від наших, не таких уже й численних, лісів. Крім того, гектар лісу за годину очищає від вуглекислоти стільки повітря, скільки його видихає 200 чоловік.

Чорний, Нерубаївський, Онківський, Озерна Балка... Зеленим намістом оповили ліси Кіровоградщини, мальовничо прикрасили її краєвиди.

Дивовижний ліс весною: стоїть, неначе зеленою вуаллю прикритий, молодий і свіжий... Прекрасний він улітку: духмяно барвистий від квітів і трав, дзвіноколюбний і таємничий... І незрівняний восени, коли гілки гнуть від плодів, коли під кожним кущем чи в траві чекає тебе соковитий скарб, а ти подовгу вдихаєшся в кольори осені, так уміло поєднані на одній галлявині. Вдивляючись і не можеш надивитися... Сторожкий зимовий ліс. Якщо б ти не був заклопотаною людиною а вік, припорошений снігом і притихлий, розбудить у тобі казку, змусить солодко, як у далекому дитинстві, зашемети твоє серце.

Нам, людям двадцятого століття, дуже потрібний ліс. Це неоціненний скарб, який дістається нам у спадок від предків, і який ми повинні зберегти для майбутніх поколінь. Ми повинні турбуватися, щоб ліс завжди пробуджував у людей високі, чисті почуття і думи.

Низький уклін усім, хто ростить і береже зелене диво планети, хто йому віддає часточку свого серця.

М. НОЖНОВ,
член Українського і
Всесоюзного товариств
охорони природи.

У Новоукраїнському Палаці культури «Ювілейний» кімнату радянсько-болгарської дружби. Ініціаторами її створення стали комсомольці з болгарськими ровесниками, кілька разів їздили в гості до них. У ці вересневі дні, коли братній болгарський народ відзначає своє національне свято — День визволення, експозиція кімнати дружби поповнилася новими експонатами і документами, які розповідають про цю визначну подію в житті болгарського народу.

На знімку: в кімнаті радянсько-болгарської дружби.

Фото В. РУДЕНКА.
м. Новоукраїнка.

ГОЛОВНИЙ ОРІЄНТИР —
ЗНАННЯ26 ВЕРЕСНЯ МИНАЄ 64 РОКИ З ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО

Основою педагогічних переконань видатого радянського педагога В. О. Сухомлинського була марксистсько-ленінська теорія комуністичного виховання. Кожен, хто знайомиться з працями вченого, його численними статтями, досвідом Павлиської школи, якою він керував два десятиліття, переконується, що для В. О. Сухомлинського комплексом у його педагогічній і науковій діяльності були геніальні праці В. І. Леніна. Вони стали для вчителя-новатора з Павлиша орієнтиром у його багатогранній теоретичній і педагогічній діяльності.

Десятки книг вийшли з-під пера В. О. Сухомлинського. І в кожній з них він посилається на праці вождя, цитує їх. Так, у книзі «Народження громадянина» він пише: «Свою місію вихователя я вбачаю в тому, щоб формувати трудові думки, щоб зразком для наслідування був для підлітків образ В. І. Леніна. Оволодіти знаннями по-ленінськи — це один з парадних камінців громадянського виховання на уроках».

Яскраве життя великого Леніна, його образ були для самого В. О. Сухомлинського взірцем. Він учив своїх колег, вихователів черпати з багатосторонньої лєнінської спадщини мудрість, матеріал для самовиховання і політичного гарту.

У педагогічній праці «Сто порад вчителів» В. О. Сухомлинський наголошує: «Щоб бути справжнім вихователем, треба все життя оволодіти теорією наукового комунізму, виховувати себе в дусі марксистсько-ленінського світогляду... У

вашій особистій бібліотеці мають бути найважливіші праці Маркса, Енгельса і Леніна про суспільство, революцію, про виховання». В особистій бібліотеці В. О. Сухомлинського цим книгам відведено найпочесніше місце. Нині в музеї вони стали експонатами. А років дванадцять тому ними користувався В. О. Сухомлинський. Відкривав їх по черзі томи зібрання творів В. І. Леніна і бачив, як працював над ними вчитель. В окремих книгах зберігалися закладки, виписки, позначки.

Василь Олександрович Сухомлинський був чудовим лектором, пропагандистом і, безперечно, готується до виступів, не обходився без лєнінських праць, науково-методичної літератури. Окремі вислови В. І. Леніна він знав напам'ять, але й робив виписки на картки і зберігав їх для використання на уроках, на лекціях, у статтях.

Хто працював, спілкувався з В. О. Сухомлинським, знає його як людину високоінтелектуальну, ерудовану і водночас скромну й просту. Він не хизувався своїм знанням мов і успіхами. Вмів вислухати іншу людину, вчився в інших того, чого ще не знав. Твори В. І. Леніна допомагали йому опанувати лєнінський стиль керівництва, загартовувати свою волю для досягнення поставленої мети.

У школі, яку він очолював у 1948—1970 рр., була створена на той час одна з кращих лєнінських кімнат в області. Нею гордился В. О. Сухомлинський. Адже вона ство-

рювалась зусиллям усього педагогічного й учнівського колективу, стала центром патріотичного й інтернаціонального виховання молоді.

В. О. Сухомлинському були притаманні чудові риси: принциповість, неприступність до зла і формалізму, жорсткості у всіх їх проявах.

Книга В. О. Сухомлинського «Як виховати справжню людину» вже давно стала настільною для освітян, батьків і молоді. У ній педагог пише, звертаючись до виховання: «Гордись тим, що ти громадянином першої в світі соціалістичної країни. Ти снієш землі, на якій народився вождь і вчитель трудящих усього світу. В. І. Ленін — творець нашої Комуністичної партії, засновник нашої Радянської держави, великий мислитель, найгуманішній в світі людина. Гордись і дорожжю тим, що ти співвітчизник Володимира Ілліча Леніна».

У кабінеті вченого на письмовому столі лежать книги, серед яких є твори Леніна. І це одна деталь, яку не кожний відвідувач музею може помітити. На журнальному століку в бібліотеці лежить записничок для телефонних розмов. У ньому є такий запис: «Журнал «Кругозор». «Як я представляю себе життя і роботу по-ленінськи». Таку статтю не судилося вже написати тяжко хворому В. О. Сухомлинському. Але з упевненістю можна сказати, що своїм життям він виконав заповіщення редакції. Він справді жив і працював по-ленінськи.

М. ЛИТВИНЕНКО,
служач Вищої партійної школи при ЦК
Компартії України.

НА СТУДЕНТСЬКИХ
МЕРИДІАНАХЗасвітити
іскорки

Справжньою школою педагогічної майстерності стала для нас, другокурсників філологічного факультету Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна, педагогічна практика в піонерському таборі. Завдяки вміло організованій лекції з педагогіки, які читала К. М. Малишенка, спеціальним семінаром з педагогічної практики, що веда Л. В. Зубко, ми одержали теоретичні знання, які закріпили під час літньої експериментальної сесії та на табірних зборах. Але найскладніший іспит чекав нас тут, у піонерському таборі, з дитячому середовищі. Дітям не скажеш: «Я цього не вмію, а цього не знаю». Від допитливого дитячого ока нічого не сховашся...

Нам уперше довелося працювати з таким великим дитячим колективом. Мабуть, тому невпевненість і зайве хвилювання деякий час нам завважало, але згодом вони були витіснені напруженням ритмом трудових буднів, взаєморозумінням з дітьми і педагогічним колективом піонерського табору «Біла діброва» (м. Бровари Київської області).

Зараз у пам'яті спливають слова начальника піонерського табору К. М. Балеги: «Життя дітей в піонерському таборі вимагає особливої організації, особливого підходу. Слід гармонійно поєднувати відпочинок і працю, фізичне й моральне загартовування. Діти ніколи не вибачають нудьги».

Так, треба вміти засвітити іскорки цікавості в безмежних глибинах дитячих очей, щоб цей спалах занав у серце кожного.

О. МОРОЗОВА,
П. МОРОЗОВ,
студенти Кіровоградського педінституту.

«МАЛИЙ» ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

З МОЛОДЕЧИМ ЗАПАЛОМ

Відразу на тридцять пар роботящих рук поповнилася сім'я колгоспу «Рассвет» Кіровоградського району. На поміч колгоспникам приїхали першокурсники льотно-штурманського училища.

3 курсантами Андрієм

Михайлюком, Юрієм Грозимовим ми познайомилися прямо на їхньому робочому місці — току. Ім доручили очищати насіння ячменю. Зерноочисну машину ОС 4,5А хлопці освоїли швидко і закипіла робота. За день Андрій і Юрко замість установлених 7 тонн зерна очищають вісім — десять.

— Добре, що наше курсантське життя почалося з

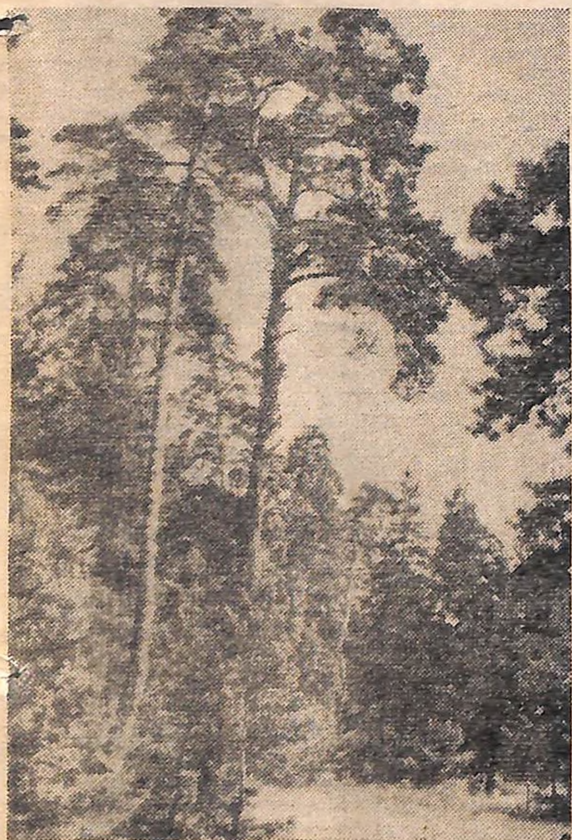
праці. Саме тут ми ближче познайомилися один з одним, пізнаємо плече товариша у справжньому ділі, — розповідає староста групи Віктор Партика.

Одним з об'єктів роботи курсантів стала й плантація огірків. Щедро вродили вони нинішнього року. Тут є до чого прикласти руки молодим, є де показати свою енергію, силу, старання. Тільки за два дні роботи хлопці зібрали

понад 40 центнерів огірків.

У «Рассветі» з радістю зустріли своїх помічників. Поселили в хорошому колгоспному гуртожитку, забезпечили харчуванням, зробили все, аби хлопці не нудьгували після роботи. Почувать себе курсанти як дома. Тому кожен їхній робочий день — го нові трудові здобутки.

Т. БОРИСОВА,
Кіровоградський район.

БУДИНОК, ДЕ ЖИВЕ МУЗИКА

Звільнилася з роботи вчителька музики. Звичайно, ніхто не міг перешкодити цьому. Адже кожний має право вибирати свій шлях. Вісімнадцятеро дітей, які вчилися по класу бандури, змушені були припинити навчання — нестача кадрів. Як розв'язати дану проблему?

Над цим питанням замислюються, певно, всі керівники районних і сільських музичних та культурно-освітніх закладів. Колись стояло це питання й перед директором Маловисківської музичної школи П. Я. Бровченко.

— Сьогодні проблеми кадрів у нас практично не існує, — сказав Павло Якович при зустрічі. Своїх майбутніх викладачів ми починаємо готувати вже в стінах цієї школи. Минає час, і вони повертаються до нас випускниками музичного училища, молодими спеціалістами.

Тут, у цих стінах відбулося колись перше знайомство Тетяни Федорцової, Валентини Швейдюк з Бетховеном, Гайдном, Глінкою. В цих класах лунали колись перші акорди, взяті дівчатками... Тепер тут, у школі, як і багато років тому, звучить та сама музика, дзвенить той самий хор дитячих голосів. Усе, як завжди. Тільки тепер Тетяна Володимирівна і Валентина Миколаївна — викладачі цього закладу. І вчать музики інших.

Двісті хлопчиків і дівчаток у Маловисківській школі здобувають музичну освіту. Тут працюють класи фортепіано, народних духових і струнних інструментів. Звичайно, не всі учні стануть професійними музикантами.

— Ми не ставимо перед собою завдання — виховувати музикантів чи композиторів, — сказав П. Я. Бровченко. — Наша мета

— дати естетичний розвиток дитині, розбудити в ній любов до музики, навчити її розуміти прекрасне.

За п'ятнадцять років існування музичної школи причетними до світу прекрасного стали сотні дітей трудівників району. Багато хто з них сьогодні — інженери і механізатори, лікарі і агрономи. Але скрізь, де б не працювали, вони з вдячністю згадують невеличкий двоповерховий будинок у центрі Малої Виски. Будинок, де живе музика.

О. АНОХІНА.

Чарівність молодості

Удача здавалася, переслідувала її весь минулий рік. Дев'ятнадцятирічна співачка, студентка Тбіліської консерваторії Тамара Гердцигелі стала лауреатом одразу двох великих фестивалів: одержала другу премію в Дніпропетровську і першу — на Міжнародному молодіжному фестивалі пісні в Сочі.

Восени, в один із приїздів до Москви, Тамара подзвонила в редакцію, запросила на концерт:

— Ось, доводиться тепер відробляти свої лауреатські звання: концерт в Колонному залі, в центральному концертному залі «Россия»... А крім цього, записи на «Мелодии»... Що ж, звання зобов'язує. Але комплекс «зірки» у Тамари геть-чисто відсутній.

Пам'ятаю, як на фестивалі в Сочі вона прийшла в прес-центр і скромно попросила журналіста допомогти провести на концерт маму, яка приїхала поболіти за неї. Скромність, строгість, якась наївна витонченість — чарівні риси її зовнішнього вигляду, що не дуже гармонують із творчим обличчям: коли слухавш записи Тамари і не бачиш її саму, здається, що співає доросла людина, зрілий, цілком сформований співак. Упевненість у собі, сила голосу і його професійна вивірленість — усе це відчувалося в її співі, все це становить виконавську привабливість молодого співака. Хто слухав у виконанні Тамари хоча б уже широко відому «Му-

зику» В. Азарашвілі та М. Поцхашвілі, свого роду «візитну картку» співачки, думаю, зі мною погодяться.

... Співала вона завжди — як їй здається, із самого народження. В шість років вступила до музичної школи. В одинадцять прийшла у знаменитий дитячий ансамбль «Мзіурі», тривалий час була там солісткою.

Робота в ансамблі під керівництвом Гурама Джагані стала для Тамари школою професійної майстерності. Вона вибирає музичну кар'єру — вступає до консерваторії по класу фортепіано. Саме фортепіано, а не вокалу. Та співати Тамара не перестала, відтоді було багато нелегкої роботи з оркестром радіо і телебачення Грузії

— записи, записи, записи... Цю «кухню», на думку Тамари, повинен знати досконало кожен сучасний музикант.

Піаністка. Співачка. І... Так, я трохи складаю сама. Не тільки пісні. Мрію, звичайно, про професійну композиторську роботу, — каже Тамара.

І ще одне її захоплення — народна музика, народні пісні. Так уже історично склалося, що народних пісень у нас співають головним чином чоловіки — по-трібіні чоловічі голоси. Але для себе, вдома, я завжди співаю разом із чоловіками, і це приносить мені величезне задоволення! Тамара — цікавий співрозмовник. Уважно слу-

хає. Говорить дуже швидко, та головне для неї — аби максимально правильно її розуміли. Особливо коли мова йде про серйозне. Мені здається, їй взагалі властиве загострене серйозне ставлення до творчості і до життя. Виявляється це, наприклад, і в її участі в громадській роботі. Тамара — член бюро одного з райкомів комсомолу Тбілісі. І це при всіх інших навантаженнях — навчання, гастролі, записи...

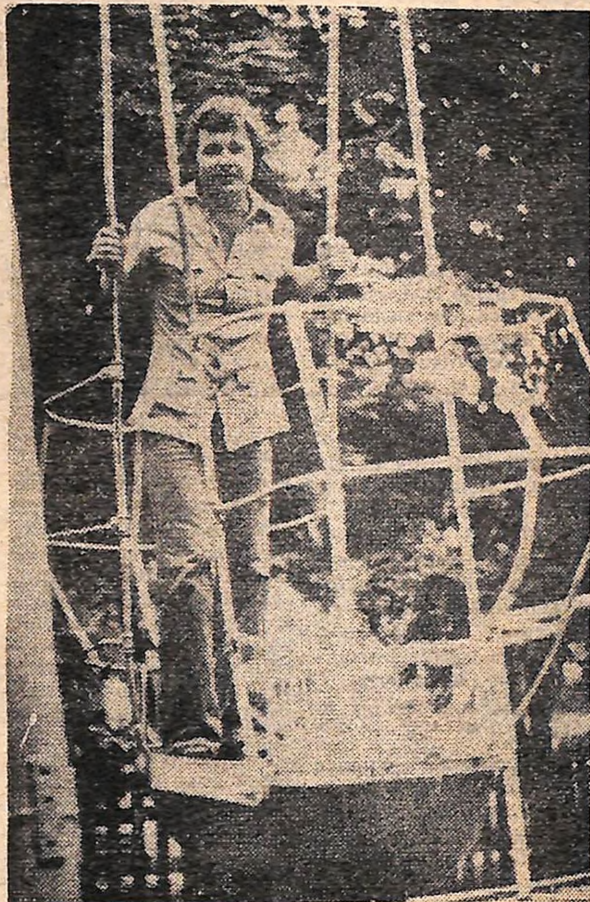
— Що дає мені громадська робота? — каже лауреат премії комсомолу Грузії Тамара Гердцигелі. — Це прекрасна можливість якомога ближче взятися до життя, до ровесників — моїх слухачів.

Юрій ЮР'ЄВ.
(Журнал «Студентський меридіан»).

- І ЗНОВУ МУЗИКА ЗВУЧИТЬ
- КОЛИ ЗАХОДИТЬ МОВА ПРО СЕРЬОЗНЕ...

Диск-Зона

- «НАВРЯД ЧИ ВИ ДОБРЕ ЗНАЙОМІ З ТАКИМИ АНСАМБЛЯМИ ЯК...»

ВСІ МИ РОДОМ З ДИТИНСТВА.

Фото В. ГРИБА.

МУЗИЧНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Ансамбль «Піснярі» працює над програмою для фестивалю політичної пісні в Гавані. Композиції «Кожен четвертий» Т. Хренникова, «Розмова з Вітчизною» Д. Тухманова вже відомі слухачам по концертних виступах ансамблю. Жанр політичної пісні захоплює і групу «Круїз», до репертуару якої ввійшли твори В. Гайди «Безумці» і «Спо, містер Рейган» В. Преснякова на вірші В. Сауткіна.

Другий «гігант» ризиків інструментальної студійної рок-групи «Зодіак» — «Музика у Всесвіті».

Незабаром відбудеться прем'єра нового музичного телефільму за мотивами

оповідань О. Генрі з музикою Максима Дунаєвського. Всі пісні виконує ВІА «Фестиваль». Партию гітари записав відомий інструменталіст В. Голутвин. Уролях — М. Караченцев та І. Понаровська.

Композитор Едуард Артем'єв написав музику в стилі «електронний рок» до нової стрічки Микити Михалкова «Рідня». Жанна Родженська з групою «Бумеранг» записала на пластинку новий цикл композицій Артем'єва на вірші Ю. Ритхеу. Композитор також автор музики до багатьох радянських кінофільмів, у тому числі й до картини А. Тарковського «Сталкер».

ПАРАДОКСИ В СТИЛІ «РОК»

ВІДЗНАЧАЮТЬ СЬОГОДНІ ЛЕНІНГРАДСЬКУ ПОПУЛЯРНУ МУЗИКУ. НАША РОЗПОВІДЬ ПРО НАЙБІЛЬШ ЦІКАВИХ МУЗИКАНТІВ З БЕРЕГІВ НЕВИ

Запитайте рядового відвідувача естрадних концертів: яких ленінградських музикантів він знає? Я пропоную це «опитування» не раз і можу відповісти передбачити. Після паузи будуть названі дватри прізвища. Скажімо, П'єха, Хіль, Сеніцина чи «Співучі гітари»... А «нова хвиля» ленінградської музики поки що не докотилася до широкого союзного глядача. Чому ж? Спробуємо розібратися.

Правда, є виключення з правил — рок-група «Земляне». Вона вже зараз помітна, хоча в професіоналах недовго, з 1979 року, і музиканти молоді (25 — середній вік). Однак за результатами авторитетного музичного параду газети «Московский комсомолец» «Земляне» назвали п'ятими в списку кращих ансамблів за 1981 рік (після «Машини времени», «Аракса», «Август-граф», групи Стаса Наміна).

«Земляне», як кажуть, на виду. А ось деякі інші групи Ленінконцерту поки що в тіні. Навряд чи ви добре знайомі з такими ансамблями, як «Савояри», «Форвард», «Пулес» (цей колектив виступає разом з А. Асадуллаєвим), «Савояри» — дуже зіраний, стабільний колектив — разом десять років! Співають вірші Статіненка, Шефнера, словом, розуміються на поезії. «Мелодії пишуть самі. «Форвард» — група, якій усього рік. Вона багато в чому намагається повторити модель «Земляни» — таке ж яскра-

ве шоу, але при цьому, мабуть, надто захоплюється складною поезією. В результаті виходить нагромадження музики, тексту і сценічної подачі. Однак хлопці, здається, зрозуміли, що для їх образу потрібні доступніші, простіші вірші — саме таким буде їхній новий репертуар. Кар'єра «Пулесу» ніяк не клеїться. Змінюється склад, нерівний репертуар, та й соліст — Альберт Асадуллаєв — якийсь «загубився», змінивши партію в операх «Співучі гітари» на роль виконавця пісень.

Спокійному життю надає перевагу інші і ансамбль «Співучі гітари». Колись один із шалених експериментаторів. Ось уже сім років (!) не сходять з його афіш опера «Орфей і Евридика», котра, природно, набридла і глядачам, і музикантам. Тож не дивно, що найталановитіші музиканти розбіглися зі «Співучих» — хто куди — скільки можна співати одне й те ж саме? Новачки ж три роки репетували новий мюзикл «Гонки» (в той час коли «Орфей» був зроблений на одному подиху, за три місяці). І ось, недовго ці «Гонки» на м'яси, як зараз жартують у Ленінграді, наразі закінчилися прем'єрою. Однак нова опера справляє дивне враження: надуманий сюжет, музика багато в чому копіює західні зразки...

Школа групи «Джаз-комфорт» — безсумнівно, висококласних музикантів. Вони довго працювали у вартеті готелю «Радянсь-

кий» і, повірте, туди мележани ходили як у концертний зал філармонії. «Джаз-комфорт» представив й тим, що чудово записував фонограми до спектаклів, фільмів. Так, зробив фонограму до радянсько-американської стрічки «Синій птах». Але музиканти віддалися вмонлюванням перейти на гастрольну роботу. Саме в той час розпався ансамбль «Диск», і що називається, певний колектив «Джаз-комфорт» і група балету. Однак у концертного майданчика свої закони, і музика, сповнена прихильної чарівності, інтонація, музика, якою захоплювалися спеціалісти, на широкій публіці «не пішла»...

У деяких зарубіжних парадах популярності прийнята досить цікава класифікація естрадних артистів. Є, скажімо, зірки світового класу, європейського, зірки масштабу однієї країни, одного міста, району і навіть клубу. У ленінградців на неформальній арені помітні зірки «Земляни», Михайла Бондарського, Едіти П'єхи, поета, автора текстів багатьох пісень Іллі Резнича. На підході до цієї «категорії» три молоді колективи — Віктор Резнік, Олександр Морозов, Лора Квінт. Морозов уже років десять помітний. А ось імена Віктора Резникова і Лори Квінт стали про щось говорити мележам зовсім недавно.

Хоча зірок першої величини на ленінградській естраді ніяк небагато, зате багато яскравих, нестандартних особистостей, немалий творчий потенціал кожного з них.

М. САДЧКОВ.
(Білоруська республіканська комсомольська газета «Знамя юности»).

Редатор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 02310.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Индекс 61103.

Обсл. 0,5 друч. орг.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-30; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 453. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кировоградська правда»
Кировоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Гліни, 2.